

זה היה העולם הזה שהיה

לפני 25 שנה

פרק נוסף בסדרת זיכרונותיו של הקצין זאב שטיינברג, מי שהיה בשנות ה-50 אלוף החקירות הממשלתיות של ישראל, מכיכר את "תעלומת השורר שלא כיצע את השורר".

בשער הגליון: הרב יהודה לייב לווי, הרב הראשי של יהודי מוסקבה.

גליון "העולם הזה" שראה אור השבוע לפני 25 שנה בדיוק, הביא כתבת-שער של ראש-הממשלה, שלום כהן, "יחידה על ההר" ברוסיה. הוא דיווח על פסטיבל הנוער הקומוניסטי שנערך במוסקבה, שהביא לראשית ההתערבות הציונית של יהודי ברית-המועצות. תחת הכותרת "שלח פצצה!" אמר זרניץ, קצין, הובא סיפור נוסף של ניסיונות השיב להרשע אורחיים וציטי ציבור. תחת הכותרת "האם צודקת נכ" שלום?" נערך מיטל-הרחוב של כתבי-השבוע, על אשה שבעלה הקשיש תפס איתה בחברת גבר זר. כתב הספורט של השבועון "הרשע" ("שיימי") גלור דיווח על המישחק שנערך בזווית בין קבוצת הפועל פתח-תיקוה, אלופת ישראל, ובין הקבוצה האוסטרית "ויקרי".

"העולם הזה" 1038
תאריך: 28.8.1957

אולם תיקווחת של אורה, כי המורה בע" לת הוותק של שבע שנות הוראה תיעלם משדה-החינוך בעיקבות המסקנות שיוציאו מקבלי מכתביה. תנבתה. היחידה שהוציא אה מסקנות היתה פלה עצמה. היא פנתה אל עורכי-הדין מיכה רבשטיין, ממשרדו של עורכי-הדין אברהם הולנדר, הגישה תביעת נזיקין על סכום עגלגל של 2500 ל"י.

המשק

הלוויתן הזולל

סולל בונה סובל מעודף כסף. כמעט לא נשארו בארץ מיפעלי-ענק שכדאי לקנר תם למען מעמד הפועלים ומנהלי מישק. לכן, בזכרו את דברי המשורר שאין לבזו ליום קטנות, החל הלוויתן לרכוש מיפ' עלים קטנים, המעסיקים פחות מתריסר עור בדים.

כך נסללה דרכו של סולל בונה לבית-החרושת הקטן לייצור צינורות מרגולין בחיפה. הוא נבלע על-ידי הלוויתן, שי השקיע בו כסף רב כדי להרחיבו ולשכללו. **מרד דגני הרקק**. מניין בא הכסף? בעייה זו עניינה כמה אנשים. איש לא התיינין בה יותר מאשר מנהל הקואופרטיב נחליט בכביש חיפה-רעכו. כי קואופרטיב זה מייצר בדיוק את אותם מוצרים כמו מרגולין. מתקיים על מכירת מוצריו לי שוק-הסגור של המשק-הסגור. הופעת מיפעל-הסגור חדש היתה עשויה לי-השמיט את בסיס המלט מתחת לרגליו. המנהל התרוצץ בין מוסדות ההסתדרות. הוא שם את אצבעו על מקור הכסף. לי דבריו, בא הכסף מקרנות-פיתוח, נועד למטרות הרבה יותר חשובות לעתיד המידינה. טען המנהל: קואופרטיב יקר למעמד הפועלים לא פחות מסולל בונה. ואסור ללוויתן הסוציאליסטי לאכול את דגיה-הרקק השייכים לאותו מעמד.

הקרב היה קצר ומכריע. למרות שסולל בונה השקיע כספים רבים בהרחבת המי פעל, היתה ההכרעה נגדו. כמו במקרה של הבנק לסחר חוץ, שנקנה על-ידי כדי להתחרות בבנק הפועלים, נאלץ לשתף בי קניה את בנק הפועלים והמשיביר המרכזי. הוא נאלץ לסגור את מרגולין, להעביר את המכונות לדרום הארץ. נחליט יוסיף לפלוט את מוצרי המלט של המשק ההסי תדרותי בצפון הארץ.

אנשים

● הממונה על הכנסות המדינה זאב שרף, לפני צאת ספר הנישומים החדש: "ישראל היא המדינה היחידה בה יש הכרח לבדוק 100% של הצהרות מס-הכנסה, ור אחוז ההכרחות בה הוא הגבוה ביותר בעור לס".

● ח"כ יוסף אדמוני, על האגרה של 150 ל"י, שהטילה הממשלה על היתרי-ציט אה מן הארץ: "זוהי אגרה שסופה הגירה".
● ח"כ מפא"י וראש-הממשלה לשעבר משה שרת, בכנס פעילי-עלייה של מי פא"י: "לישראל יש פאטנט אוניברסלי לי שלושת מוסדות. המייחדים אותה משאר אומות העולם: המעברה, האולפן ומינון הי כנסת".

● שרי-האוצר לוי אשכול, בבקשו השבוע במיספרה בכיכר דיזנגוף בתלי אביב כי יניחו לו להסתפר בלי תור: "סוף סוף, זהו המקום היחיד שבו אחרים מי גלחים אותי".

דודג' דודג' ודורשיו * הבלתי-מספיק של מירית

שם-אור (פיק) * התספורת של שר-האוצר

מישטרה

קול דודג' הנה זה בא

"חוויה היא רק לראות את הצלילית הח" דשה לגמרי, היפהפיה והגמורה דודג' 57, מהאורות הקדמיים הזקנים קדימה, ועד ל' סניפירי-הזנב, המזדקרים אל-על... כל קו מרמו על עוצמה רבת-מעוף ומישמעת — אולם מבפנים ומבחוץ, כל פרט שורטט לפי מיטב הגישה החדישה, הפונה אל האדם אנין הטעם ביותר... אריגים רכים ומעור דנים, בשלל של מערכות צבעים שהותאמו מו להפליא לשלמות החיצונית... בפנים אמה מתענג באווירה הרעננה ושופעת-חי מותרות..."

במילים נרגשות אלה פנה אל העולם מנהל-הפירסומה של חברת המכוניות קרייזלר, עת הציע לאנייה-הטעם ולחובבי-המותרות שבין עשירי העולם לקנות את המודל האחרון של דודג'.

הצעה זו לא נפלה על אוזן אטומה. לפי חות אוזן אחת בישראל קלטה את הקריי אה: אוזנו של המפקח הכללי של מישטרה ישראל, יחזקאל סהר. שנתפנה מעיסוקיו הפחות-נעימים בבתי-המישפט (מישפט עי מוס בן-גוריון — שורת המתנדבים). הוא החליט לפסול את הפורדים ושאר המכוניות שבהן נסעו עד כה קציני-המישטרה הבכירי רים. אף שהיו עדיין במצב תקין בהחלט, להחליפן בדודג' האחרון.

דודג' דודג' ודורשיו. החלטה זו, שבאה בשעה שהממשלה נאלצה לעכב את בניית שיכוני-העולים החדשים מחוסר כסף, להעלות את מחירי האישפוז לנצרכים בי בתי-החולים, ולדרוש 150 ל"י בעד היתר-ציאה, עוררה השבוע סערה. לשוא ניהה המפקח-הכללי לטעון כי המכוניות המפור

ארות מדגם אירויליס המיוצרות בארץ. הן יותר יקרות (טען מנהל קיזור פרייזור: "בכלל לא פנו אלי").

בצעקה הכללית שקמה עת דרשו גם עירי תונים נאמנים לשלטון לסלק את סהר סופית מהמישטרה, נשכחה הנקודה העיר קרית: שלמישטרה עצמה חסרים הכלים היסודיים ביותר לתפיסת פושעים. בשעה שמיטב כספיה מוקדשים להנעים את חיי הם של הקצינים הבכירים, העוסקים בעיקר במינהלה.

חינוך

שם-אור ושם-טוב

המורה הבלונדית, שנכנסה לחדרה של מנהלת בית-הספר הממלכתי מזא"ה בתלי אביב, היתה נרגשת ביותר ואמרה: "הביר טי גבירתי, ראי את המיכתב הזה!" המנהלת לא התרגשה. גם היא קיבלה הי עתק. שתי כתובות נוספות, שאליהן הופי נה המיסמך שזורר את התרגשות המורה, היו משרד-החינוך ומחלקת-החינוך של עיריית תל-אביב.

"המיכתב פוגע בשמי הטוב, הדברים הי אלה עלולים להזיק לי מבחינה מיקצועית!" טענה פלה הורנשטיין (40), מורה למלאי כה. "אני יכולה להבין מה האשה הזאת רוצה ממני!"

האשה הזאת היתה אורה שם-אור, עיתור נאית, בעלת-טור, מנקודת מבטה של אשה בידעות אחרונות וטור מקביל בשם "מה שמספרות ידירות" בשבועון לאשה. נקודת מבטה הנשית של אורה, בת ה-33, עוררה לא פעם את זעמם של האנשים בהם הביי טה. אך קהל הקוראות, הצמאות למעט רכיז

מוסקווה, הובא התצלום בו נראים שוטרים ומכוניות מישטרה חוסמים את הכניסה לתחנת הרכבת ויז'ניה. הרציף היה מלא עד כדי כך, שהיה צורך להקים מחסום בפני היהודים שנדחפו מבחוץ.

מחסום מישטרה

במיסגרת הסידרה מבט מי עבר למסך. שטיקנה את ביקור משלחת ישראל בפסטיבל הנוער הבינלאומי שנערך בי